

[Udenrigsministeren.]

solidt flertal i dette ting klart erkender rigtigheden af, at Danmark har brug for Europa. Jeg tror også, vi er enige om, at Danmark har sit eget karakteristiske bidrag at yde til den europæiske opbygning.

Erkendelsen af Danmarks naturlige plads i Europa betyder selvsagt ikke, at vi dermed skal svække samarbejdet med de lande, som vi altid har haft et godt og nært forhold til, og her da i særlig grad de nordiske. Tværtimod bør også denne del af vort udenrigspolitiske adfærdsmønster fastholdes og forbedres. For mig er det vigtigt, at man klart erkender, at Danmark kan kun overvinde de omfattende udefra kommende vanskeligheder i et åbent og tillidsfuldt samarbejde og i en bredere europæisk sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Vort partis ordfører har anmeldt en forespørgselsdebat om den sag, som udenrigsministeren just har omtalt, og derfor vil det være rigtigt, at vi koncentrerer os om det, sagen i dag drejer sig om i øvrigt. Men jeg synes, det er nødvendigt at sige til udenrigsministeren, at den fremstilling, han gav af sagen vedrørende EF's observatørstatus ved FN, ikke er korrekt. Det er ikke rigtigt, at udenrigsministeren først den 20. kan være blevet opmærksom på problemerne, da de allerede blev rejst under udenrigspolitisk nævnsmøde den 12. eller 13. (K. B. Andersen: Den 12.) . . . den 12., og at vi derefter havde en foreløbig drøftelse af dette spørgsmål på markedsudvalgsrådet den 13. Dernæst gav vi den 17. udtryk for, hvorledes det socialdemokratiske synspunkt var, nemlig at sagen måtte udsættes.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi som grundlag for den debat, vi skal have, forhåbentlig i næste uge, får så klare linjer som overhovedet muligt. Samtlige partier gav klart udtryk for deres opfattelse på markedsudvalgsrådsmødet, mens vi i socialdemokratiet gav udtryk for, at vi ønskede en nærmere grupperdrøftelse, men udenrigsministeren må have været fuldstændig klar over, at der kunne være flertal imod den holdning, at EF skulle søge medlemskab som observatør i FN, allerede efter mødet i markedsudvalget den 13.

(Kort bemærkning).

Maigaard (SF):

Jeg skal sige, at vi i socialistisk folkeparti på sin vis finder det udfordrende, at udenrigsministeren tager sagen om forholdet til markedsudvalget og EF's observatørstatus i FN op nu, for vi ved jo alle sammen, at vi skal have markedsudvalgsrådsmøde, når mødet her i salen er færdigt, hvor vi bl.a. skal drøfte ministerens bemærkelsesværdige demarche i ministerrådet, og vi ved også, at vi skal have en markedsdebat, hvor det var rigtigere at tage tingene op og få dem drøftet i sammenhæng — herunder det markedspolitiske problem, som hedder udenrigsminister Guldberg. Jeg skal derfor understrege, at socialistisk folkeparti ser sådan på sagen, at det afgørende i ministerens tale her var ordene: „jeg har holdt folketingets markedsudvalg underrettet“ — og så kommer pointen: „efter bedste evne“.

Udenrigsministeren (Guldberg):

Jeg tror nok, at et af problemerne i denne debat ligger i formuleringer. Jeg gør opmærksom på, at jeg talte efter manuskript, og jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde, og så vil jeg sammenholde det med, hvad der blev sagt at jeg havde sagt.

Jeg sagde: jeg kan kun understrege, at jeg efter bedste evne bestræber mig på at blive orienteret om, hvorledes et flertal i folkettingen ser på de spørgsmål, der skal behandles i EF, og følge disse synspunkter i overensstemmelse med spilllets almindelige regler.

Med hensyn til hr. Ivar Nørgaards bemærkning må jeg sige, at det er min ganske bestemte opfattelse — og jeg mener, den er korrekt — at der på et markedsudvalgsrådsmøde den 13. september opstod tvivl om, hvorvidt der var flertal i det danske folketing — jeg vil endda sige, at det gjorde der måske allerede på det udenrigspolitiske nævnsmøde, men det er jo en anden sag. På markedsudvalgets møde den 13. september opstod tvivl om, hvorvidt der var flertal i folketinget for, at den sag skulle køre igennem. Der var forskellige problemer: om man skulle risikere at komme i den situation at stemme imod, eller om man skulle forsøge at få sagen taget af dagsordenen, og det blev klart tilkendegivet — og jeg bestrider ikke